

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๐/๒๕๔๘

วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ประธานวุฒิสภายื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) ว่า นายแก้วสรร อติโพธิ กับสมาชิกวุฒิสภา รวม ๗๗ คน ได้มีหนังสือถึงประธานวุฒิสภาว่า

๑. ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ได้กำหนดให้มีระบบการแจ้งการผลิตพร้อมหน้าที่บันทึกเครื่องหมายรับรองการผลิตลงไปในผลิตภัณฑ์ และอำนาจตรวจสอบการผลิตของพนักงานเจ้าหน้าที่

๒. ในส่วนสภาพบังคับ สมาชิกวุฒิสภา เห็นว่า จะต้องนำโทษทางอาญามาใช้บังคับ ซึ่งได้ตราสภาพบังคับไว้ในหมวดที่ ๔ บทกำหนดโทษ โดยนำโทษทางอาญามาใช้บังคับ

แต่สำหรับโทษริบทรัพย์สินที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ว่า “ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น” ไม่ได้นำหลักทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ โดยได้บัญญัติเป็นมาตรการพิเศษให้นำมาใช้โดยเฉพาะเจาะจงกับความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ อย่างกว้างขวางและเด็ดขาด

๓. คณะสมาชิกวุฒิสภาที่เสนอความเห็นนี้ เห็นว่า ความตามร่างมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ดังกล่าว มีเนื้อความขัดต่อหลักประกันสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนที่รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนด้วยเหตุผล ดังนี้

๑) เจตนารมณ์ที่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์แท้จริงมุ่งควบคุมเครื่องจักรมากกว่าควบคุมการผลิต แต่แทนที่จะตรากฎหมายควบคุมว่าเครื่องจักรผลิตซีดีเป็นทรัพย์สินที่ต้องควบคุมห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต กลับไปบัญญัติควบคุมตรงที่การผลิตหรือการใช้เครื่องจักรเป็นสำคัญ ซึ่งหากเป็นไปในแนวทางนี้ก็ควรจะริบเครื่องจักรได้ ก็แต่ในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำความผิด เช่น ใช้ผลิต

LIRT

ชนิดที่ไม่มีเครื่องหมายรับรองเท่านั้น ไม่อาจปรับในกรณีที่มีได้มีการใช้เครื่องจักรกระทำความผิดได้เลย เช่น ไม่แจ้งการผลิตให้เจ้าพนักงานทราบหรือแจ้งสถานที่ผลิตไม่ครบถ้วน หรือโอนหรือรับโอนเครื่องจักร โดยไม่แจ้งเจ้าพนักงานเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการฝ่าฝืนหน้าที่อุปกรณ์ ซึ่งไม่ใช่หน้าที่หลักหรือวัตถุประสงค์หลักของร่างพระราชบัญญัตินี้แต่อย่างใด

เจตนารมณ์เช่นนี้นับว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยชัดแจ้ง เพราะเครื่องจักรนั้นเป็นวัตถุจึงไม่อาจมีสิทธิหน้าที่ใด ๆ ได้ การริบทรัพย์นั้นแท้ที่จริงคือการลงโทษต่อบุคคลมิใช่ต่อเครื่องจักร จะกระทำได้หรือไม่เพียงใด ก็ต้องคำนึงถึงความเสียหายต่อสาธารณะประกอบกับสิทธิพื้นฐานของผู้เกี่ยวข้องที่รัฐธรรมนูญได้ให้หลักประกันไว้ ไม่อาจกำหนดโทษริบเครื่องจักรได้ในทุกกรณีเหมือนเช่นที่ได้ตราไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๒) ความขัดแย้งต่อสิทธิพื้นฐานในทรัพย์สินของบุคคล

โดยหลักกฎหมายปัจจุบันนั้นเครื่องจักรผลิตชนิดควรจะถูกปรับทำลายได้ในกรณีที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมาย คือ ใช้ในการผลิตที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ (ต้องทำและแสดงเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือแสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ) มาตรา ๑๓ (ห้ามใช้เครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑) หรือมาตรา ๑๕ (ห้ามปลอมหรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ) เท่านั้น เพราะทั้งสามความผิดนี้ล้วนเป็นการใช้ทรัพย์สินเพื่อกระทำความผิดทั้งสิ้น หากเป็นความผิดนอกเหนือจากนี้ เช่น ไม่แจ้งการผลิต ไม่แจ้งการโอนเครื่องจักร ฯ ทั้งหมดนี้หาใช่การใช้เครื่องจักรกระทำความผิดแต่อย่างใดไม่ รัฐจึงไม่อาจล่งล้าไปริบเครื่องจักรได้หากยอมให้รัฐใช้อำนาจริบทรัพย์โดยไม่มีกรอบเกณฑ์เช่นนี้แล้ว ในภายหน้าก็อาจมีกฎหมายริบยานพาหนะที่ไม่ต่อทะเบียนตามกฎหมายก็เป็นได้ กฎหมายเช่นนี้จึงขัดต่อสิทธิพื้นฐานในทรัพย์สินของปวงชนชาวไทยตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ อย่างชัดแจ้ง

๓) ความขัดแย้งต่อหลักประกันสิทธิพื้นฐานของบุคคลในคดีอาญา

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ ได้บัญญัติรับรองเป็นหลักพื้นฐานไว้ว่า บุคคลจะต้องรับโทษก็ต่อเมื่อได้กระทำความผิดและเป็นความผิดที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายเท่านั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ลงโทษ คือ ริบเครื่องจักรในทุกกรณี ไม่ว่าเจ้าของจะรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นหรือไม่ ซึ่งก็คือการลงโทษโดยไม่คำนึงถึงความผิดเลยนั่นเอง

๔) ความขัดแย้งต่อการใช้อำนาจอย่างได้สัดส่วน

ตามมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญปัจจุบัน ได้ตราหลักการควบคุมการใช้อำนาจของรัฐไว้โดยรวมว่า แม้รัฐจะอธิบายถึงความจำเป็นในการใช้อำนาจได้ชัดเจนสักเพียงใดก็ตาม แต่มาตรการบังคับลงโทษใดๆ ที่กำหนดขึ้นนั้นก็ต้องทำเท่าที่จำเป็นให้ได้สัดส่วนกับความผิดที่เกิด และต้องไม่ทำให้สาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพพื้นฐานที่เกี่ยวข้องต้องสูญสิ้นไป

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้พยายามชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันนี้มีการผลิตคดีที่ผิดกฎหมายเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย และมาตรการริบเครื่องจักรโดยเด็ดขาดจะช่วยปราบปรามการกระทำความผิดได้อย่างเห็นผล ไม่ปล่อยให้ผู้ใดนำเครื่องจักรนั้นไปใช้กระทำผิดได้อีก

ข้ออ้างข้างต้นนี้มีความคลาดเคลื่อนอยู่เป็นอันมาก โดยข้อแรกได้บัญญัติเกินขอบเขตไปครอบคลุมไปถึงการฝ่าฝืนหน้าที่ที่ถือเป็นหน้าที่อุปการณหรือเป็นเพียงระเบียบปฏิบัติเท่านั้น เช่นหน้าที่ต้องแจ้งขอเครื่องหมายรับรอง และหน้าที่แจ้งการโอนหรือรับโอนเครื่องจักรซึ่งทั้งหมดนี้หาใช่การกระทำผิดต่อหน้าที่หลักคือห้ามผลิตโดยไม่แสดงเครื่องหมายรับรองที่ถูกต้องแต่อย่างใด

ยิ่งในกรณีที่ริบเครื่องจักร เพราะผู้โอนเครื่องมิได้แจ้งการโอนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ นั้น ก็นับเป็นกรณีที่ห่างไกลจากความผิดหลักเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งยังเป็นการล่วงสิทธิของผู้รับโอนที่มิได้มีส่วนรู้เห็นในความบกพร่องของผู้โอนแต่อย่างใด

ยิ่งไปกว่านั้นการที่ร่างกฎหมายนี้ได้บัญญัติให้ริบเครื่องจักรในทุกกรณี ด้วยเหตุผลว่าไม่ต้องการให้เกิดเป็นช่องว่างทางกฎหมายให้มีการรับสมอ้างสร้างสัญญาเช่ามาขอคืนทรัพย์สินนั้นเป็นเหตุผลที่เพิกเฉยต่อความยุติธรรมโดยสิ้นเชิง

ด้วยเหตุผลที่ประการที่ได้กล่าวมาทั้งหมดจึงเป็นที่เห็นได้ชัดว่า การกำหนดโทษริบเครื่องจักรโดยเด็ดขาดในทุกกรณีนั้น มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจรัฐโดยไม่คำนึงถึงขอบเขตและความเหมาะสมใด ๆ ทั้งสิ้น มุ่งแต่จะใช้อำนาจความร้ายแรงของโทษมาการาบให้บุคคลต้องเกรงกลัวเพียงสถานเดียวเท่านั้น ยังผลให้สิทธิพื้นฐานที่เกี่ยวข้องต้องสิ้นความหมายสิ้นสาระสำคัญไปโดยสิ้นเชิง

ดังนั้น นายแก้วสรร อติโพธิ กับสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๗๗ คน จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘

รัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๕ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลา ที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลา ที่กระทำความผิดมิได้

มาตรา ๔๘ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและ การจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบมรดกย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบมรดกย่อมเป็นไปตามที่กฎหมาย บัญญัติ

มาตรา ๒๖๒ ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดที่รัฐสภา ให้ความเห็นชอบแล้ว ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามมาตรา ๕๓ หรือร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดที่รัฐสภาลงมติยืนยันตามมาตรา ๕๔ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นทูลเกล้า ทูลกระหม่อมถวายอีกครั้งหนึ่ง

(๑) หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกันมีจำนวน ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณี

แล้วให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า

พิเคราะห์แล้ว ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๕๘ หรือไม่

รัฐธรรมนูญได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินไว้ในมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง ว่า “สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นนี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นและจะกระทบกระเทือน ต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้” มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่รับรองว่า สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะถูกจำกัดมิได้ เว้นแต่อาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นและจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิ และเสรีภาพมิได้ และวรรคสองบัญญัติรับรองไว้ว่า กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย ซึ่งหมายความว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ บัญญัติให้สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินสามารถมีกฎหมายจำกัดสิทธิได้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ ภายใต้เงื่อนไขของการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ บัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินว่า บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สิน ย่อมมีสิทธิใช้สอยหรือจำหน่ายโอนทรัพย์สินของตนตามที่ต้องการได้ซึ่งเป็นหลัก พื้นฐานสำคัญของสิทธิและเสรีภาพในทรัพย์สินของบุคคลผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นและเป็นสาระสำคัญ ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่าจะถูกจำกัดมิได้ ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติ การผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (กรณีไม่แจ้งก่อนเริ่มการผลิต) มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (กรณีไม่แจ้งสถานที่การผลิตทุกแห่ง) และวรรคสอง (กรณีไม่แจ้งการย้ายสถานที่ผลิตก่อนวันที่ย้ายสถานที่การผลิต) มาตรา ๑๑ (กรณีไม่ทำและไม่แสดง

เครื่องหมายรับรองการผลิตและไม่แสดงเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ) มาตรา ๑๓ (กรณีห้ามใช้เครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ เว้นแต่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓) มาตรา ๑๕ (กรณีห้ามปลอมหรือเลียนเครื่องหมายรับรองการผลิตหรือเครื่องหมายรับรองงานต้นแบบ) มาตรา ๑๖ (กรณีไม่แจ้งการได้มาหรือมีไว้ในครอบครองภายในเวลาที่กำหนด) หรือมาตรา ๑๗ (กรณีไม่แจ้งการจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ภายในกำหนด) ให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรนั้น การที่กฎหมายบัญญัติให้ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ดังกล่าวต้องแจ้งก่อนเริ่มการผลิต ต้องแจ้งสถานที่การผลิตทุกแห่ง ต้องแจ้งการย้ายสถานที่การผลิตก่อนวันที่ย้ายสถานที่ผลิต ต้องแจ้งการได้มาหรือมีไว้ในครอบครองภายในเวลาที่กำหนด และต้องแจ้งการจำหน่าย จ่าย โอน เครื่องจักร ภายในกำหนดหากไม่ปฏิบัติตามในกรณีดังกล่าวให้ศาลสั่งริบเครื่องจักรเช่นนี้ จึงเป็นการก้าวล่วงเข้าไปในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินกว่าเท่าที่จำเป็นและเป็นการกระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพเกี่ยวกับทรัพย์สินในการที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์มีสิทธิใช้สอยและจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินของตน ทั้งการที่กฎหมายบัญญัติให้ศาลสั่งริบเครื่องจักร ในกรณีที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ จึงเป็นการบังคับใช้โทษทางอาญาโดยเด็ดขาด ศาลไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาการกระทำความผิดนั้นว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่มีไว้เป็นความผิดหรือใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาจากการกระทำความผิดหรือไม่และเจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้กระทำความผิดหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วยหรือไม่ จึงเป็นการขัดต่อสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินซึ่งได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๒๕

ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และการลงโทษนั้นจะหนักกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิดมิได้ ซึ่งเป็นหลักที่ห้ามใช้กฎหมายอาญาย้อนหลังกับบุคคลในความผิดอาญาอันเป็นบทบัญญัติในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล มิได้เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน จึงมิได้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินแต่ประการใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. มาตรา ๓๘
วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง

นายสุวิทย์ ธีรพงษ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ